

[Skatteministeren]

denne verden overhovedet ingen sikkerhed. Hr. Jens Thoft vil ikke være i stand til med nogen som helst lovgivning at tilvejebringe hundrede procents sikkerhed for noget som helst, alene af den grund at den endelige afgørelse af disse sager, uanset hvad hr. Jens Thoft måtte finde på af lovgivning, henhører under domstolene.

Derfor gives der i denne sag lige så megen eller lige så lidt sikkerhed som i alle andre sager, hvor afgørelserne henhører under domstolene.

Efter regeringens opfattelse er der meget tungtvejende årsager til, at der ikke er grundlag for tilbagebetaling af arbejdsmarkedsbidrag, og på baggrund heraf er det selvfølgelig også vores tro, at domstolene vil nå til samme resultat i de sager, der måtte komme om en eventuel tilbagebetaling.

Så jeg må svare hr. Jens Thoft og andre, at man kan ikke med nogen som helst lovgivning tilvejebringe større sikkerhed end den, regeringen har tilvejebragt her. På den baggrund kunne man jo nok have ønsket sig, at de partier, der er af samme opfattelse som regeringen, nemlig at der ikke er grundlag for tilbagebetaling, også ville have støttet vedtagelsen mere aktivt, men under alle omstændigheder er det selvfølgelig tilfredsstillende, at et flertal kan stemme for denne lovgivning og derigennem sikrer, at behandlingen af de sager, der måtte komme, kan ske på en forsvarlig måde.

(Kort bemærkning).

Jens Thoft (SF):

Ministeren lagde vægt på, at forslaget sikrer en velorganiseret sagsbehandling, og jeg ville sådan ønske, at ministeren havde ret. Men virkeligheden er, at allerede i dag er der gået kage i det. Taxivognmænd slipper for ét års arbejdsmarkedsbidrag, og det gør tandlæger og læger i øvrigt også; landmænd slipper for et halvt års bidrag; eksportvirksomheder slipper for mere end et kvartals bidrag; og andre virksomheder slipper for et kvartals bidrag. Hvorfor denne forskelsbehandling? Er det velorganiseret? Nej!

Vi har også problemet med restanterne, altså de slamberter, som ikke har indbetalt deres arbejdsmarkedsbidrag til tiden. Disse bidrag vil regeringen ikke kunne opkræve, og heller ikke det er specielt betryggende for retssikkerhe-

den, når det rent faktisk er dem, som ikke betaler skatter og afgifter, der slipper. Som resultat af udvalgsbehandlingen og den usikkerhed, som desværre ligger i en lang række af ministerens svar, vil vi opleve hundredtusindvis af klager, for ingen rådgiver i dette land kan sige til sin klient: Nej, du skal ikke klage. Vi har nemlig ikke sikkerhed for, at bunden ikke går ud af statskassen, når de første domstolsafgørelser kommer.

Det er selvfølgelig rigtigt, som ministeren siger, at man ikke altid kan have hundrede procents sikkerhed, men vi har dog en klar fornemmelse af, hvordan de fleste af de skatteløve, vi vedtager, vil virke. Jeg må sige, at her føler jeg mig overordentlig usikker, men jeg ønsker og håber, at ministeren har ret. Jeg er bare ikke sikker på, at han har det.

Stavad (S):

Jeg havde egentlig ikke regnet med, at jeg skulle tage ordet mere i denne sag, men jeg synes, at skatteministeren kom med en særdeles uklog bemærkning. Man kan selvfølgelig ikke forhindre nogen i at undre sig, men at skatteministeren i lige nøjagtig denne sag undrer sig over, at et flertal i Folketinget undlader at stemme ved tredjebehandlingen af loven, fortæller måske meget mere end meget andet.

Vi ved, at vi står med en sag, der har en forhistorie. Med den viden, vi har i dag, står det klart, at vi har fået lodret forkerte svar og vurderinger i Skatteudvalget; vi har fået en lang række uklare svar under udvalgsbehandlingen, og vi gør nok ikke engang sagen nogen tjeneste ved at tage dem frem her ved tredjebehandlingen, og det hensyn vil vi tage; når vi spørger ministeren, om det lovforslag, som ministeren beder om at få vedtaget, er i overensstemmelse med EF-retten, vil ministeren end ikke give en garanti for det; vi har stillet i tonsvis af spørgsmål, hvor svarene enten er undvigende eller direkte dokumenterer, at denne sag er endnu mere grotesk, end vi havde forventet, selv om vi syntes, det var slemt nok i forvejen.

Og derfor må jeg sige til ministeren, at enten må ministerens undren være udtryk for, at ministeren er utryg ved, at han selv og regeringen skal bære ansvaret. Det er måske ikke skatteministeren, der har været den værste i denne sag, men regeringen kan ikke forsøge at kaste ansvaret over på alle andre, når der opstår pro-